

Yara Magazine

Bedrijfskrant van Yara Sluiskil en Vlaardingen B.V.

Knowledge grows

In dit nummer:

Groot onderhoud Ureum en Ammoniak

Yara en Evides tekenen nieuwe overeenkomst

Mobiele brug 7

Verschijnt viermaal per jaar | Nr. 458 oktober 2022

Voorwoord

*Michael Schlaug,
Algemeen
directeur
Sluiskil*

Een nieuw Yara Magazine in een nieuwe opmaak! De cover vind ik fantastisch. De nieuwe Mobru-7 op de kade, zoals te zien op de foto, is inmiddels in gebruik. De grootste onderhoudsstop ooit is ook begonnen en de passie waarmee de collega's hierover vertellen karakteriseren de Yara werkwijze: no-nonsense en handen uit de mouwen! We maken steeds meer gebruik van digitale tools om slimmer, beter en goedkoper te kunnen werken. Overigens vind ik de stoptenten die de afgelopen maanden zijn opgebouwd ook een sterk staaltje werk, net Lowlands hoorde ik onlangs vertellen.

Al bladerend door dit magazine valt mij op dat elk artikel laat zien dat we integraal samenwerken aan onze uitdagingen en projecten. Of het nu gaat om de 'Dokter Bibbers' van conditioning en monitoring, of om Yara's watervisie waarbij zelf de kennis van de Universiteit van Gent wordt ingezet om goed voorbereid en onderbouwd beslissingen te kunnen nemen.

We doen het niet alleen en hebben ook onze contractors en leveranciers hard nodig. De hernieuwde samenwerking die we met Evides aan gaan voor onze demiwaterfabriek is hier een mooi voorbeeld van. Demiwater is van essentieel belang voor de site en onze processen. De uitbreiding van de waterstraten op het terrein zal niemand ontgaan zijn. Er vinden al volop activiteiten plaats naast het huidige zuiveringssysteem.

De arbeidsmarkt is en blijft krap. Geheel tegen de trend in hebben we sinds begin 2022 alweer meer dan 100 nieuwe collega's mogen begroeten. Als je de gegevens op een rijtje zet blijkt dat de helft van alle medewerkers in Sluiskil er nog maar sinds 2018 of korter werkt. Kennisoverdracht en het opdoen van ervaring is en blijft dus erg belangrijk. Laatst zei een oud directielid dat de periode waarin we nu zitten qua gasprijs verschrikkelijk moeilijk is, maar de jonge mensen wel volop de kans krijgen om veel te leren over de fabrieken en hun onderlinge verbondenheid. Daar zit zeker iets in! Soms wordt daarbij het stokje overgedragen van vader op zoon, wat laat zien dat we geworteld zijn in de regio en haast een familiebedrijf zijn. Om nog meer nieuwe collega's te mogen verwelkomen moeten we ons nog meer profileren en over landsgrenzen durven kijken, letterlijk. Begin september waren we daarom duidelijk zichtbaar als Yara op het festival Crammerock. Naast dat vele collega's genoten hebben van het festival hebben we ons vooral op de kaart gezet als werkgever 'om de hoek'.

Die verbondenheid is er ook tussen Sluiskil en Vlaardingen. Vanuit Vlaardingen gaan collega's de boer op met ons complete productportfolio in Nederland en België. Een groot succes, want vooruitgang boek je door samenwerking met eindgebruikers. Kennisdeling over en weer is wat ons betreft de standaard. Of zoals we dat bij Yara zeggen, knowledge grows!

Veel leesplezier!

Dit keer enkel een voorwoord uit Sluiskil. Met een nieuwe functie in Yara Sluiskil neemt Hendrik de Wit afscheid als Plant Manager in Vlaardingen. Hij geeft het stokje over aan Willem Westerhuis.

“

De komende tijd gaat mijn opvolger Willem Westerhuis als acting Plant Manager de schouders eronder zetten om te komen tot een goed plan voor de komende jaren, in zowel technisch, financieel, maar zeker ook sociaal opzicht. Ik wens Willem daarbij veel succes en geef de pen met vertrouwen aan hem over om in de december editie van het Yara Magazine zichzelf voor te stellen!”

*Hendrik de Wit
Projectmanager Business
Development*

Groot onderhoud TUR Ureum en Ammoniak

Half oktober is bij Yara Sluiskil de grootste turnaround ooit van start gegaan. Zowel de Ureum als de Ammoniak zijn aan de beurt voor hun vierjaarlijkse onderhoudsbeurt. Op het hoogtepunt van de werkzaamheden waarvoor in totaal zo'n vijf weken worden uitgetrokken, zijn op de piek maximaal 1200 mensen op beide locaties actief.

De omvang is volgens productiecoördinator Frank Dobbelaar verklaarbaar. "We gaan met drie fabrieken tegelijk uit bedrijf, zowel de vloeistoffen- als de granulatieplants. Dat is nog niet eerder gebeurd. Op 20 oktober is Ureum-7 stilgelegd, Ureum-5 was eerder al uit bedrijf gegaan vanwege een onvoorziene lekkage en Ureum-8 ligt al stil. Er wordt geïnspecteerd,

schoongemaakt en onderdelen worden vervangen. Alle wettelijke zaken die verplicht gekeurd moeten worden komen aan de beurt, net als kleine reparaties. Samen met productie en onderhoud bepalen we welke notificaties we als eerste oppakken. En dan zijn er nog een aantal grotere projecten, zoals de rectifier. Die gaat in capaciteit achteruit. Normaal gesproken krijgt deze een

grondige cleaningbeurt, nu wordt hij vervangen. Net als de stripper. Met de werkzaamheden willen we de betrouwbaarheid van de fabriek tot de volgende stop veiligstellen."

Een stripper en een rectifier; dat vraagt meer uitleg?

"Een stripper is een hogedrukapparaat (red. procesdruk 150 bar) wat ervoor zorgt dat de

>>

“
Grootste
onderhoudsstop
ooit op Yara-
terrein van start

Jochen de Maat, Frank Dobbelaar en Gerrit de Graaf

ureum-oplossing in ons reactieproces van een 30% naar 52% concentratie gebracht wordt. Uiteindelijk moet de oplossing een 80% concentratie hebben. Het apparaat vertoont al meer slijtage dan verwacht. Daarom gaan we deze vervangen en gelijktijdig de capaciteit vergroten. We gaan van 4900 naar ruim 6000 pijpen. Dit apparaat zit midden in de plant en met een gewicht van ongeveer 275 ton wordt het in- en uithijzen een flinke klus.”

En dan nog de rectificer?

“Die zit wat verder in het lagedruk gedeelte van het proces. Hier zit een verhitter in die voorkomt dat de ureum-oplossing tijdens het concentratieproces afkoelt en er kristallisatie ontstaat. De werking van deze installatie gaat langzaam achteruit. Vanwege onze onderhoudsinterval van vier jaar en omdat we ook hier de capaciteit willen verhogen, wordt deze heater nu al vervangen. We voorkomen hiermee het risico op tussentijdse uitval.”

Elke vier jaar een onderhoudsstop. Wordt dat ooit 'daily business'?

Productiecoördinator Alex Sidiropoulos lacht. “We kennen de apparaten wel. Alleen zo kun je ervoor zorgen dat er zoveel tegelijk veilig gebeurt. Wat het bijzonder maakt zijn de vele grote apparaten die vervangen moet worden. Verschillende granulatietanks moeten gekeurd worden, de zwavelzuurtanks zijn nog nooit open geweest. Daar zitten wel wat uitdagingen.”

De extra belasting op de teams mag volgens Gerrit de Graaf niet onderschat worden. “Er is meer druk op de ploegendienstmedewerkers om de plant operationeel te houden. Zij moeten het met minder mensen doen, omdat de productiecoördinatoren andere diensten draaien. En als assistent-proco voel ik ook echt wel gezonde spanning. Je bent met elkaar verantwoordelijk voor een paar honderd man die elke dag veilig aan het werk gaat.”

“
Je bent verantwoordelijk voor een paar honderd man die elke dag veilig aan het werk moet

Onderhoudsstop Ammoniak

Dat de onderhoudsstops van Ureum en Ammoniak tegelijk plaats vinden is geen toeval, zo legt productiecoördinator Ammoniak Mark Bouthoorn uit. “We zijn afhankelijk van elkaar. Op het gebied van productie, want zonder de grondstof ammoniak kan de ureumfabriek niet draaien. Tegelijkertijd is onze productie afhankelijk van hun afname. Tijdens de stop houden we rekening met elkaar als het gaat om het efficiënt inzetten van contractors.”

Voor Mark en collega productiecoördinator Erwin van Drongelen wacht een drukke tijd. Een van de opvallendste projecten is de terugplaatsing van R306, een reactor waarin tijdens de vorige turnaround minuscule haarscheurtjes werden gesignaleerd. “Zo’n reactor is immens groot. Alleen al de 6-tons kraan die nodig is om hem op zijn plek te krijgen wordt in onderdelen geleverd. In totaal zijn daar 42 vrachtwagens voor nodig. De reactor zelf komt per schip aan, wordt met een dieplader vervoerd en daarna hebben we de kraan nodig. Op het terrein moeten zelfs meerdere, tijdelijke aanpassingen worden gedaan qua infrastructuur.”

Het is algemeen bekend dat er voor de productie van kunstmest gas verbruikt wordt. Kijkt Yara daar ook naar tijdens deze onderhoudsstop?

“Zeker! Ook onze stoomturbines worden nu vervangen door elektrische pompen. Zo bespaar je energie en verhoog je de betrouwbaarheid, met behulp van elektromotoren.”

Aan de slag!

Hoewel de turnaround ten tijde van het interview officieel nog niet gestart is, gaat het team niet zitten afwachten. “Contractors die al konden starten met demontagewerkzaamheden aan pijpleidingen hebben dat de afgelopen weken gedaan. In april zijn we gestart met het opstellen van werkvergunningen en het voorbereiden

van de taakrisicoanalyses. We hebben vergunningsnummer 1300 voorbij zien komen. Op de piek verwacht ik in de uitvoering zo’n 800 man. Als extra ogen en oren in het veld zijn er vier operators uit het stopteam die ons bijstaan. Zij controleren bijvoorbeeld bij heet werk of de omgeving explosievrij is en of afsluiters in de juiste richting terug worden gemonteerd. Het werk dat zij en heel veel andere collega’s uit de ploegen verzetten is immens.”

Monsterklus

Overzicht bewaren en discipline zijn onmisbaar, bij een monsterklus als deze. “De grootste uitdaging is om ervoor te zorgen dat de installaties waar de contractors aan werken veilig gesteld zijn via het LOTO-systeem. Juist als er iets verandert of wanneer er bijvoorbeeld voor een inspectie de noodzaak is om toch iets open te maken. Die administratie moet altijd kloppend zijn om onveilige situaties te voorkomen. Daar zitten we echt bovenop.”

Voor Mark is het zijn eerste stop in deze rol. “De vorige keer heb ik buiten gelopen, nu zit ik echt al vanaf het begin bij de voorbereidingen en vergunning uitgifte. Alle meetings en visie achter deze onderhoudsstop hebben mij veel meer verdieping gegeven. Ik hoop ook bij andere stops mee te mogen kijken, zodat we steeds van elkaars kennis en ervaring kunnen leren.”

Adri de Blaeij, Erwin van Drongelen,
Mark Bouthoorn en Jarno van Dam

Yara Sluiskil en Evides Industriewater tekenen nieuwe overeenkomst

Water is onmisbaar, ook voor chemische processen.

Ogenschijnlijk hebben we genoeg met al die oceanen en zeeën, maar de praktijk is anders. Zeker als je weet dat zeewater gebruiken voor demiwater een echte no-go is.

“Evides Industriewater (EIW) levert demiwater voor onze fabriek. Demiwater is gedemineraliseerd zuiver water. Met deze hernieuwde samenwerking ontstaat er meer ruimte om het onderhoud uit te voeren, onze verschillende waterbronnen flexibeler in te zetten en kunnen we de productiecapaciteit van de huidige demiwaterfabriek uitbreiden”, zo legt Martin Dhaene uit.

Essentieel belang

“Demiwater is van essentieel belang voor de site. We gebruiken dit onder andere voor de hogedrukstoom in het productieproces van ammoniak, salpeterzuur en bij AdBlue wordt het zelfs aan het product toegevoegd. Na verkennende gesprekken met het management is ons projectteam met Paul de Bakker als projectmanager, eind 2020 met EIW rond de tafel gaan zitten. Het projectteam bestaat uit collega's van bijna alle afdelingen binnen Yara. Ieder met hun eigen expertise. Ruim 12 jaar nadat partner EIW op onze site de waterlevering op zich nam, was het tijd om aanpassingen te doen. We willen de beschikbaarheid en flexibiliteit verhogen. EIW blijft verantwoordelijk voor de demiwaterproductie en condensaatpolishing. De gebruikte technieken worden uitgebreid, zodat wij aan de vereiste hoge

waterkwaliteit kunnen blijven voldoen.”

Water uit de Biesbosch en Sint Jansteen

“Het oppervlakte- en grondwater wat wij gebruiken en zuiveren is afkomstig uit de Biesbosch en uit het Zeeuws-Vlaamse dorp Sint Jansteen en wordt per pijpleiding naar de fabriek vervoerd. Dat lijkt op het eerste gezicht misschien gek, omdat de Biesbosch niet naast de deur ligt, maar dit zijn de enige twee bronnen die qua volume datgene kunnen leveren wat wij nodig hebben. Het afgelopen jaar is er 5 miljoen m³ demiwater gebruikt. Daarvan is 3,7 miljoen m³ geproduceerd met water uit de Biesbosch en Sint Jansteen. Zo'n 1,3 miljoen m³ is geproduceerd door het opwerken van condensaten die terugkomen van onze fabrieken, een mooie manier van circulariteit.”

Van 4 naar 5 water straten

“We draaien nu fullspeed op de vier beschikbare water straten: twee op Biesbosch, twee op Sint Jansteen. Na de uitbreiding hebben we vijf straten beschikbaar die indien nodig allen op Biesbosch water kunnen draaien. We hebben zeker niet de intentie om volledig over te schakelen op de Biesbosch en blijven Sint Jansteen maximaal benutten.

Paul de Bakker en Martin Dhaene

Wel is de verwachting dat de komende periode, met het oog op het drogere weer en warmere zomers, de beschikbaarheid hier lager zal zijn. Omdat de hoeveelheid water uit Sint Jansteen klimaatafhankelijker is, willen we wel de mogelijkheid hebben om te kunnen schakelen of te mengen met Biesbosch water. Hoe we het ook bekijken, we verwachten op verschillende fronten meer water nodig te hebben. Een van de belangrijke factoren is de prognose op hogere productie van AdBlue. We gebruiken het demiwater hier voor vermenging van het product dat bestaat uit 32,5 % ureum, aangevuld met water.”

Op de schop

Het zal collega's vast niet ontgaan zijn dat het terrein naast het huidige zuiveringssysteem al braak ligt. In september is het terrein aan EWI overhandigd, zodat gestart kan worden met de voorbereidingen voor de bouwwerkzaamheden. De verwachting is dat alles in het eerste kwartaal van 2024 opgeleverd wordt. “Met deze uitbreiding zetten we goede stappen om in de toekomst de waterproductie stabiel te houden en deels te verhogen. Dat neemt niet weg dat er aan Yara's zijde ook nog voldoende uitdagingen zijn om bij te dragen aan een stabiele, efficiëntere manier van verbruik van demiwater op ons terrein.”

Conditioning en monitoring

Dokter Bibber, zo worden ze gekscherend door collega's genoemd. Marc Maes en Leander Hamelink, verantwoordelijk voor conditioning en monitoring, kunnen er hartelijk om lachen. De doktersjas ontbreekt, het pincet ook. Maar diagnoses stellen doen ze wel degelijk.

Marc legt treffend maar eenvoudig uit wat zijn werk inhoudt. "Als afdeling zorgen wij er simpel gezegd voor dat alle machines tijdig gerepareerd worden en dat we controles uitvoeren om uitval te voorkomen. Het doen van trillingsmetingen is een van de methodes om de condities van de machines in de gaten te houden."

Met behulp van sensoren worden de frequentie en amplitude van de trillingen van roterende delen geregistreerd. Op het beeldscherm dat getoond wordt is een meerkleurig grafiekenpatroon te zien. Voor de leek niet veelzeggend, maar voor het getrainde oog een schat aan informatie. "Al die gegevens slaan we op en verwerken we in speciaal ontwikkelde software. De sensor is niet helend, hoe graag we dat ook zouden willen. Wel levert het een hoop waardevolle informatie op", zo legt Leander uit. "Wanneer de data goed geïnterpreteerd worden kunnen schades, uitval, brand en andere noodscenario's voorkomen worden. Op basis van de opgebouwde historie en ervaring kun je afwijkingen opsporen en ingrijpen nog voordat een probleem zich voordoet. Wij rapporteren onze bevindingen aan de betreffende afdeling en nemen waar nodig, in overleg, gelijk actie."

Glazen bol

Het blijft lastig tastbaar, want hoe weet je nu zeker dat je een probleem voorkomen hebt? Marc kan zich nog

goed een sprekend voorval herinneren. "Bij de nieuwe granulatiefabriek Ureum-8 deed zich een afwijkend trillingspatroon voor bij een van de lagers. Bijna onzichtbaar, maar toch besloot ik toen melding te maken bij een aantal engineers van de afdeling. Bij het revisiebedrijf vielen de lageronderdelen eruit. Ik durf dus wel te zeggen dat we in de loop der jaren heel wat schades hebben weten te voorkomen. De metingen vinden ieder kwartaal plaats. Maar we worden ook geholpen door oplettendheid van collega's die melding maken van zaken die zij vermoeden of constateren. Zo zorgen we er samen voor dat de betrouwbaarheid van alle installaties gewaarborgd wordt."

Altijd blijven leren

Bart Sijs, Hoofd centrale werkplaats, centraal magazijn, logistiek en verlading

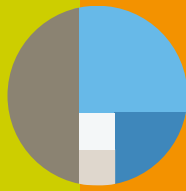
"De techniek staat niet stil. Kennis is en blijft cruciaal om kwaliteit te leveren aan onze lokale afdelingen. Daarom hebben nieuw- en oudgedienden technici onlangs een tweedaagse basistraining lageronderhoud van onze hoofdleverancier van lagers SKF gevolgd. Eerst de theorie: wat voor soorten kogellagers zijn er, hoe monteer of demonteer je ze, wat voor soort smering gebruik je en welke metingen doe je vooraf en achteraf? Vervolgens het practicum in onze centrale werkplaats, waarbij we montage en demontage-oefeningen uit konden voeren

op praktijkopstellingen van SKF. Alle 32 deelnemers, bestaande uit het team van de centrale werkplaats en de monteurs van de lokale onderhouds-afdelingen, gingen met een certificaat en een hoop nieuwe inzichten naar huis."

Leander Hamelink- conditioning en monitoring specialist.

Marc Maes- conditioning en monitoring specialist.

Mobru7: Teamwork met de hoofdletter T

Less is more. Behalve als we het over de nieuwe scheepsbelader de Mobile brug 7 hebben. Deze blauwe gigant van 18 meter breed en 38 meter hoog imposant noemen is een understatement. Het transport van dit 420 ton wegende gevaarte via het kanaal van Terneuzen zorgde voor veel bekijks. Het projectteam wijst vooral naar elkaar en de partners als we het hebben over dit indrukwekkende project. “Zonder elkaar hadden we dit nooit kunnen realiseren.”

Het is bijna een open deur om het woord teamwork weer te gebruiken, maar toch staat projectmanager Antoni Gosalvez erop. Samen met Chris Castelij, Kees Minderhoud en Paul Kosten heeft hij de afgelopen jaren toegewerkt naar dit moment. En dat ging zeker niet zonder slag of stoot, zo legt Antoni uit. “Alleen het

vergunningen- en onderzoekstraject voor Rijkswaterstaat heeft al twee jaar geduurd. De kraan werd gebouwd en getest op het terrein van Mammoet, maar de onderdelen en mensen die daar moesten werken kwamen uit verschillende werelddelen. En dat in een tijd dat de wereld op slot zat.”

Mag het een tonnetje meer zijn?

Per jaar wordt er zo'n 5 miljoen ton product verladen bij Yara Sluiskil, wat voor meer dan 80% via de kade het terrein verlaat. Ook de afzet buiten Europa groeide de laatste jaren sterk. “De sluis wordt groter, de schepen worden groter en het was al enige tijd duidelijk

“

Zonder elkaar hadden we dit nooit kunnen realiseren”

dat de verladingscapaciteit ook omhoog moest. Deze nieuwe scheepsbelader vervangt de oude Mobru 6 die draaide vanaf 1999. De capaciteit loopt straks op tot 600 ton per uur”, zo legt Chris, support technician bij Verlading uit. Via de zogenaamde ‘sandwich belt’ worden de kunstmestkorrels afkomstig van de Ureum-fabrieken in schepen verladen. “Semi-automatisch, de kraan is erop voorbereid om na programmering zelf het schip te vullen.”

Onzichtbaar werk

Hoe wordt zo’n zware kraan eigenlijk vastgezet? Civiel engineer Kees Minderhoud lacht, alsof hij hoopte op deze vraag. “De kraan rijdt, net als alle andere kranen, op een rail die gefundeerd is op een betonfundatie met palen. Om uitspoeling van de bodem, door de schroeven van de schepen, te voorkomen is de bodem verstevigd. Op 14 meter diepte is circa 6.000 m² vlechtwerkmaten aangebracht met hierop stortsteen. Het geheel is afgedekt met onderwaterbeton. In totaal ruim vijf weken werk.”

Als laatste doet Paul Kosten, Electrical engineer, een duik in het zakje, want ook het sensorisch gedeelte mag niet vergeten worden. “Vanwege de hoge automatiseringsgraad is de kraan voorzien van een controlesysteem gebaseerd op laser scanners. Deze scant de omgeving en voorkomt botsingen.”

Veel uitdagingen onderweg en samen oplossingen vinden, ook als die er niet zijn. Als dat het predicaat teamwork niet verdient, weten wij het ook niet meer!

Kees Minderhoud, Paul Kosten, Antoni Gosalvez en Chris Castelijm

Goed voorbeeld doet goed volgen

Zo vader, zo zoon

Een gesprek over hechte familiebanden en gedeelde passies

De inkt op de contracten van Erwin Wondergem (33) en Steven de Smit (28) is amper droog. Zij begonnen in september van dit jaar aan hun Yara-avontuur. Dat van hun vaders Ronald Wondergem (64) en Tom de Smit (61) stamt ook uit de maand september, maar dan van het jaartal 1984. Het zou destijds zomaar nog met de vulpen getekend kunnen zijn.

Om de symboliek compleet te maken breien de heren in september 2023 een einde aan hun werkzame leven op dezelfde afdeling als waar hun nageslacht nu het stokje overneemt.

Steven: Nu het pensioen nadert, ben ik heel benieuwd: wat wilde jullie vroeger eigenlijk worden? En hoe zag het er hier vroeger uit?

Tom: “Heel anders, er is in die 39 jaar tijd veel veranderd. Toen ik begon waren hoog- laagspanning en instrumentatie nog gescheiden van elkaar. Dit is later samengekomen in E&I.

Wat ik vooral mooi vind om te zien, is hoe de afdeling zich heeft ontwikkeld en hoe Yara steeds blijft uitbreiden. Een voorbeeld is het solar parc wat nu wordt gebouwd en dat straks deels wordt aangesloten op het netwerk van Yara. Wat ik vroeger wilde worden? Pilot of boswachter, maar om boswachter te worden moest ik een studie in Wageningen gaan volgen, dat zag ik niet zitten. Ik ben nogal gehecht aan mijn woonplaats.”

Ronald: “Iets met cijfers wilde ik, verder wist ik het niet. Na de militaire dienst werd ik door een kameraad bij het arbeidsbureau getipt om eens bij NSM, de Nederlandse Stikstof Maatschappij, te gaan kijken. Er is veel veranderd in de loop der jaren. Oude installaties die vroeger bij de hoofdpoot stonden hebben plaats gemaakt voor nieuwe. Hoe verder je op het terrein naar achteren rijdt, hoe meer nieuwbouw je ziet. En toen ik hier net kwam werken, hadden we nog nooit van flex-of thuiswerken gehoord.”

Tom de Smit | Productie coördinator | Woont in Kloosterzande

Steven de Smit | Electrical Engineer | Woont in Kloosterzande

Heeft het feit dat jullie vaders hier werken invloed gehad op de keuze om bij Yara te solliciteren?

Steven: “Niet direct. Ik heb hier al twee keer stage gelopen en kende Yara daardoor al goed. Thuis werd er natuurlijk wel over het werk van mijn vader gesproken en ik heb goede herinneringen aan de activiteiten die Yara organiseerde voor de kinderen van medewerkers. Het is denk ik de combinatie van ervaringen die klopt.”

Erwin: “Mijn vader spreekt al jaren met veel enthousiasme over zijn werk, maar het is vooral het toekomstperspectief en de cultuur die mij aanspreken.”

Ronald: “Het is overal wel eens wat. Ik merk dat jonge mensen toch makkelijker overstappen naar een nieuwe baan. Ik ben in al die jaren geen dag met tegenzin naar mijn werk gegaan. Dat gun ik mijn zoon ook.”

Erwin: Vindt jouw vader het moeilijk om met pensioen te gaan?

Steven: “Hij ziet er wel een beetje tegenop. Ik hoop dat hij zijn werk echt los kan laten. Hij is zo begaan, het wordt tijd dat hij zich lekker bezig kan houden met al zijn andere passies. En ik kan hem regelmatig bijpraten.”

Tom: “Daar ben ik heel blij mee, want zo blijft de connectie met Yara ook. De buurman heeft ook bij Yara gewerkt en is nu tien jaar met pensioen. Elke keer als ik hem tegen kom vraagt hij toch naar het reilen en zeilen op de fabriek.”

Ronald: “Ik doe mijn werk met heel veel plezier, maar ik kijk ook uit naar mijn pensioen. Om eindelijk die modeltrein in elkaar te zetten, te gaan vissen en op maandagochtend bij mijn clubje VV Terneuzen de klusploeg te versterken. Voetbal verbindt ons gezin. We hebben vroeger heel wat uren op en langs het veld doorgebracht. Erwin en ik hebben zelfs nog in hetzelfde team gespeeld.”

Nog leuke werkgerelateerde anekdotes?

Tom: “Vannacht kwam ik uit mijn nachtdienst toen Steven belde. Hij had een lekke band, dus voordat ik mijn bed in kon heb ik hem nog thuisgebracht. We gaan toch allebei dezelfde kant op.”

Steven: “Een anekdote? Zeker! Tijdens mijn stageperiode had ik een vergunning nodig, die ik bij mijn vader haalde. Hij handelde deze af en pas toen ik wegliep herkende hij me. Ik neem het hem niet kwalijk, want het is best lastig iemand te herkennen met een pak aan en helm en bril op.”

Erwin: Nog een laatste wijze raad voor de jonge garde? Wat wens je ons toe?

Tom: “Ik wil Steven meegeven dat hij dicht bij zichzelf moet blijven. Zich niet moet laten meeslepen door anderen, maar daar heb ik alle vertrouwen in. Onze band is altijd heel hecht geweest. Het is een aangename kerel in de omgang, ik ben trots op hem.”

Ronald: “Blijf jezelf Erwin, ontdek waar je goed in bent, waar je vreugde uit haalt en steek daar je energie in.”

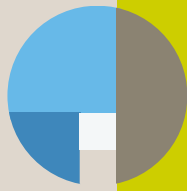

*Erwin Wondergem | Plant Service
Center Specialist | Woont in Terneuzen*

*Ronald Wondergem | HR Service
Specialist payroll and administration |
Woont in Terneuzen*

“

Ontdek waar je goed in bent, waar je vreugde uit haalt en steek daar je energie in

Skål, op je nieuwe baan!

Quizvraag: Wat hebben de Kaiser Chiefs, Triggerfinger en Yara met elkaar gemeen? Ze stonden allemaal op 2 en 3 september op Crammerock in Stekene. Een arbeidsmarkt waarin de concurrentie voor talent hoog is, vraagt om creativiteit. Met alleen een professionele advertentietekst op de jobboards gaan we het niet redden. 'Dat gaan we anders doen', dachten Peggy de Mey en Iris de Waal van de afdeling HR. En zo geschiedde het.

Werken op een festival

Peggy trapt af: "We zijn in Zeeuws-Vlaanderen, Zuid-Beveland en Walcheren best wel bekend als bedrijf, maar in Vlaanderen nog niet voldoende. In de regio Gent verzorgen we regelmatig gastlessen en we ontvangen de nodige jongeren tijdens bedrijfsbezoeken, maar de doelgroep die we hard nodig hebben, de operators, de monteurs en de werkvoorbereiders, die kennen Yara vaak nog onvoldoende. De vraag: 'hoe kunnen we Yara in Vlaanderen beter profileren?' houdt ons al een tijdje bezig. Tijdens een brainstorm kwam het muziekfestival Crammerock ter sprake en voordat we het wisten waren we hoofdsponsor. De organisatie van het festival was ontzettend blij met onze steun, maar eerlijk is eerlijk, toen begon het pas. Nooit geweten dat er zoveel komt kijken bij de organisatie van een promotiecampagne, want dat werd het uiteindelijk."

Glitters en tattoos

Als knipoog naar onze herkomst stond

het Viking-thema centraal. "De stand werd volledig in Yara-stijl omgetoverd. Maar alleen met de aankleding ben je er natuurlijk niet. We bedachten om een photobooth neer te zetten, festivalglitters en plaktattoos te plakken en we hadden zonnebrillen met de slogan 'Jouw groei begint bij Yara'. Allemaal acties om zoveel mogelijk mensen naar onze stand toe te krijgen."

Gezonde spanning

In slechts een paar weken tijd moest alles geregeld worden. Iris geeft eerlijk toe dat het best spannend was. "We hadden vooraf onze vraagtekens. Gaat al die tijd en energie voldoende resultaat opleveren? Achteraf bleek dat niet nodig te zijn, want het was een mega succes! Binnen no-time liep iedereen met een Yara-zonnebril op en halverwege de middag stonden de rijen dik

voor onze stand voor glitters of een tattoo. Het leek de wachtrij voor de Baron in de Efteling wel!"

Peggy glundert: "Het doel om de naamsbekendheid in Oost-Vlaanderen te vergroten is behaald. Van de mensen die een foto hebben laten maken hebben we de gegevens verzameld, zij ontvangen een mailing met opvolging. We verwachten dat dit nog wat sollicitaties oplevert."

Volgend jaar weer? Geen twijfel mogelijk. Er wordt ook gekeken naar andere festivals in de regio. "Naast de diverse gastlessen, rondleidingen en de social media campagne die loopt, investeren we ook in ons merkverhaal als werkgever. Wat maakt ons bedrijf onderscheidend en aantrekkelijk als werkgever ten opzichte van alle andere aanbieders? Een intensief traject, maar we zijn ervan overtuigd dat we straks iets kunnen neerzetten waar we de komende jaren op kunnen bouwen."

*Iris de Waal | Talent Acquisition Specialist | 28 jaar | Woont in Hulst
Verantwoordelijk voor de werving en selectie tot het onboarding proces van nieuwe medewerkers.*

*Peggy de Mey | HR Business Partner | 41 jaar | Woont in Sint Jansteen
Verantwoordelijk voor werving en selectie van nieuwe medewerkers, employer branding en de begeleiding en ontwikkeling van onze medewerkers.*

Robertson Chong, Peggy de Mey, Emma Borghstijn, Iris de Waal, Joëlle Verdurmen

De waarde van water

In de transitie naar een duurzame en circulaire economie spelen industrie- en afvalwater een belangrijke rol. Volgens het World Economic Forum is een wereldwijde (zoet)watercrisis zelfs de grootste dreiging waar onze planeet de komende jaren mee te maken krijgt.

Reden genoeg om een gedegen watervisie te formuleren voor de korte en lange termijn.

Senior Water Engineer Dimitri Overmeire leerde Yara 14 jaar geleden kennen als Head of Laboratory. “In het waterlab doe je monsterrondes, zie je de metingen, signaleer je vervuilingpunten, maar zit je aan het eind van het proces. Dat liet mij niet los. Als ik zelf echt iets wilde veranderen moest ik eerder aansluiten. Het is mijn huidige dagtaak geworden, gecombineerd met onderzoeks- en verbeterprojecten op watergebied en de verantwoordelijkheid over het afvalwaterbassin (AWL).”

Combinatie onderhoud en nieuwe technieken

Het watercircuit op een locatie als deze is complex. Er gaan nogal wat stromen in en uit. “Kanaalwater gebruiken we voor koeling, demiwater in de productieprocessen, ketelvoedingswater voor productie van stoom en bij het mengen van verschillende vloeibare meststoffen. Laten we tijdens het regenseizoen ook regenwater niet vergeten, soms komt het met bakken uit de hemel. Krijg dat maar eens goed gescheiden met een oude rioolinfrastructuur. De laatste jaren is er veel onderzoek gedaan naar de bronnen. Hierbij heb ik heel veel

hulp vanuit de afdelingen gekregen. Iets eenvoudigs wat veel inzicht biedt is dat we alle putdeksels van de twee rioleringsstelsels gemarkeerd hebben met rood en blauw. Rood is het circuit wat naar het AWL gaat en blauw is regenwater wat naar het kanaal gaat. Gelijksortige vormen van watervervuiling groeperen we op een ‘vlekkenkaart’ met kleurencodering. Op de punten waar het meeste druk ligt kleurt de kaart rood en gaan we, waar mogelijk, verbeteringen doorvoeren. Met behulp van nieuwe online meetstations kunnen we live zien waar we bijvoorbeeld concentraties stikstof verliezen.”

Samen met de Universiteit van Gent en de afdeling Ammoniak is onderzoek gedaan naar hun specifieke processtromen. Daaruit bleek dat een van de kritische stromen, het CO₂-condensaat, met behulp van een Reversed Osmose membraantechniek gezuiverd kan worden. “Wat je feitelijk doet is concentreren, waardoor het membraan het water filtert en een aantal stoffen tegenhoudt. Zowel het schoon water als de geconcentreerde stoffen worden hergebruikt in de fabriek. De resultaten zijn indrukwekkend!”

Reuzenparaplu gezocht

Op een fabrieksterrein met historie bestaat het gevaar dat het riool na flinke hoosbuien overstroomt met wateroverlast op het terrein als gevolg. In nauwe samenwerking met Maintenance Infrastructure manager Bianca Schröder worden er inspecties en schoonmaakwerkzaamheden aan alle riolen uitgevoerd. Dimitri laat een foto zien van een enorm stuk kalk dat in de loop der jaren aan de binnenzijde van een van de riolen was ontstaan. “Geen wonder dat het water zijn eigen weg gaat zoeken”. En er zijn meer voorbeelden. Samen met de afdeling Verladung zijn er een aantal vloeren verbeterd om te voorkomen dat het product wegspoelt in de bodem en er vervuiling ontstaat.

“Hadden we afvalwater aan het eind van de fabriek al gehad? Ook in het hergebruik hiervan zit potentie. En had ik je al verteld over de proeven die hiervoor gepland staan volgend jaar?”

Het enthousiasme van Dimitri is eindeloos, het aantal woorden voor dit artikel niet helaas. Want aanstekelijk, dat is zijn verhaal zeker!

Personalia

 1 augustus Erik de Bruijne, Logistieke Dienst en Verlading	 1 augustus Thomas van Arenthals, Onderhoud CES	 1 augustus Daphne Tollenaar, HR	 1 augustus Aniek de Fouw, Plant Service Center	 1 augustus Riaan van Eeden, Onderhoud SPTM	 1 september Martijn den Engelsman, CES	 1 september Kalle Lambrechts, Nitraat	 1 september Stefan de Bruijne, Onderhoud SPTM	 1 september Lowie Toussaint, CES
 1 september Richard Verschoor, HESQ	 1 september Jeroen Jurriens, Ureum	 1 september Steven de Smit, Onderhoud SPTM	 1 september Tom Lako, Logistieke Dienst en Verlading	 1 september Erwin Wondergem, Plant Service Center	 1 september Martijn Stouthamer, Logistieke Dienst en Verlading	 1 september Leen Bouwman, Onderhoud Centrale Werk- plaats en Verlading	 1 september Dominique van Vlaenderen, Onderhoud Ammoniak	 1 september Williem Salim, Onderhoud SPTM
 1 september Tom van Pottelberg, Ureum	 1 oktober Arthur Appel, Ureum	 1 oktober Martijn Musters, Onderhoud CES	 1 oktober Bram de Vries, Onderhoud SPTM	 1 oktober Gian Stuer, Onderhoud SPTM	 1 oktober Rowen Beket, Onderhoud CES	 1 oktober Marty Dobbelaar, Onderhoud Centrale Werk- plaats en Verlading	 1 oktober Michael Vink, Onderhoud Centrale Werk- plaats en Verlading	 1 oktober Colin van den Hout, Onderhoud Ammoniak
 1 oktober Rick Gort, Onderhoud CES	 1 oktober Joyce van Bunderen, HESQ	 1 oktober Sander Stokhof, Ammoniak D/E	 1 september Hugo Donkervoort, afdeling HESQ	 1 oktober Jan Zuydijk, afdeling Operations	 1 oktober Edwin de Man, afdeling Operations	 1 oktober Sinan Metin, afdeling Operations	 1 oktober Yorick Breukers, afdeling Sales	
 1 oktober Martin Dhaene, Business Support	 16 oktober Niek de Koster, YTP	 4 oktober Freddy Weemaes, Ammoniak	 4 oktober Johannes Spitters, Ammoniak	 4 oktober Wim Oppeneer, Ammoniak	 1 november Paul Compiet, Onderhouds- dienst	 15 november Peter van de Luijster, Nitraat	 6 december Mark de Coninck Onderhoud Werk- plaats en Verlading	 10 oktober Sjaak Ram, Afdeling Maintenance

Geboortes

1 augustus

Nowi Mae
Rico & Demi van Amsterdam

17 juli 2022

Saint
Deepak Soenda & Kaily Sentges

40 jaar huwelijk

17 september

Waldemar de Waele & Margo D'Hont

 In dienst Sluiskil

 In dienst Vlaardingen

 Jubilarissen 25 jaar

 Jubilarissen 40 jaar

 Jubilarissen 45 jaar

Wanneer u het op prijs stelt om geboortes, huwelijksjubilea en overlijdens in dit magazine te vermelden mail ons dan via redacteyaramagazine@yara.com.

De boer op!

Velddagen zijn een groot succes

Een landbouw- of glastuinbouwbedrijf runnen is allesbehalve voorspelbaar. Toenemende wet- en regelgeving, extra inspanningen om milieubelastingen te verminderen en schommelende marktprijzen zijn zomaar een aantal uitdagingen waar de sector mee te maken heeft.

Robert van Gaalen, Digital Marketing Specialist bestiert samen met manager Peter Arkenbout de marketingafdeling voor de Benelux-markt. En dat hun kennis niet alleen uit data afkomstig is blijkt al snel. “We werken nauw samen met onze eindgebruikers en delen daarbij opgedane kennis over en weer. Door podcasts, nieuwsbrieven maar ook tijdens ouderwetse velddagen praten we telers bij over recente ontwikkelingen en bieden we ondersteuning bij hun bemestingsstrategieën. Tegelijkertijd is het voor ons een mooi moment om feedback te ontvangen. Hoe vaak krijg je nu de kans om op de man af te vragen wat zijn overwegingen zijn bij het gebruiken van een bepaalde meststof?”, vraagt Robert zich hardop af.

Van gras- tot aardappeldagen

Het leek een ware roadtrip; van mei tot september ging het team marketing en agronomie de spreekwoordelijke boer op. De roadtrip begon dit jaar in mei met de graslanddemo's van Limagrain in België. “Daar stonden de thema's zwavel, selenium, kwaliteit van meststoffen en de Yara GrassN app centraal. Graslandspecialist Theo Courtz informeerde melkveehouders hoe zij efficiënter met stikstofmeststoffen om kunnen gaan. Uit onze productlijn zijn de YaraBela Weide-Sulfan en YaraBela Nutri Booster besproken. Waarom juist die? Naast stikstof en zwavel bevatten ze ook selenium, een essentieel element voor de diergezondheid.” Zo'n zelfde velddag werd in juli in Koudekerke (NL) en Koksijde (BE) georganiseerd voor

aardappeltelers. Hier stond YaraVita Solatrel centraal; een bladmeststof waar onder andere fosfaat in zit en gebruikt wordt voor aardappelen en maïs. “Goed om te benoemen is dat dit een teameffort is. Marketing zorgt voor de organisatie en promotie van het event en de jongens van agronomie hebben die dag het woord. Bladmeststoffen zijn een waardevolle toevoeging voor toepassing later in het seizoen en bieden kansen om ons als Yara te onderscheiden in de markt.”

Biostimulant versterkt de plant

Planten wapenen tegen zout-, hitte- en droogtestress is het afgelopen zomerseizoen relevanter dan ooit gebleken. Tijdens de uinddagen in Colijnsplaat (NL) en Sint Bataafs-Vijve (BE) stond de toepassing van silicium via YaraVita Actisil en het toepassen van meststoffen via fertigatie centraal. “Door silicium aan de plant te geven kan het gewas efficiënter omgaan met water. Biostimulanten zijn daar een mooi voorbeeld van. Het gebruik van fertigatie, oftewel druppelirrigatie in combinatie met meststoffen, staat nog in de kinderschoenen. Het merendeel irrigeert gewassen nu nog via beregeningskanonnen, maar veel efficiënter en beter voor het gewas is het inzetten van druppelirrigatie. Vanaf daar is de stap naar fertigatie makkelijk gezet. Zeker met het oog op de steeds droger wordende weersomstandigheden lijkt het belang in de toekomst te gaan toenemen.”

“De kleinschalige insteek van de velddagen zorgt ervoor dat je een écht gesprek hebt met je eindgebruikers”

Robert van Gaalen

Colofon

Yara Magazine is het personeelsblad van Yara Sluiskil B.V., Industrieweg 10 4541 HJ Sluiskil

Yara Vlaardingen B.V. Zevenmanshaven Oost 67 3133 CA Vlaardingen

Realisatie, opmaak en druk
Ideeënfabriek van Pieters, Groede

Redactie commissie

Ousmane Amadou, Marianne Chapelier, Ellen Cocquyt, Paul Van Elslande, Robert van Gaalen, Ramona van den Hemel, Johan Van Den Hende, Jasmijn Houmes, Michèle Koch, Harold Verhelst, Ivar de Visser, Sofie Vienne, Paul van Elslande, Tristian van den Bergen, Gijsbrecht Gunter, Melanie Stoffels-Tempelaar en Evelien de Visser.

Eindredactie

Gijsbrecht Gunter en Michèle Koch

Indien u geen prijs stelt op ontvangst van Yara Magazine, gelieve dit te melden via het tel.nr.: +31 (0)115 474 155 of via info.yara.sluiskil@yara.com.